

متن پرسش

سلام علیکم! لطفا در مورد احادیث زیر توضیح دهید چون خیلی عجیب هستند: ۱- «عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ وَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَا مَا مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَ هُوَ يُصِيبُ حَظًّا مِنَ الرِّزْقِ...» منظور این روایت چیست؟! آیا علما و اولیاء الله امثال حضرت امام(ره)، علامه طباطبائی(ره)، آقا سید علی آقا قاضی(ره)، شیخ انصاری(ره)، شیخ مفید(ره)، آیت الله بهجت(ره)، آیت الله جوادی حفظه الله و سایر علمای متقدم و متأخر نیز مشمول این «مَا مِنْ أَحَدٍ» هستند؟! اگر هستند مثلاً زنا یا این بزرگواران چیست؟! البته اگر این بزرگواران مشمول حدیث نباشند؛ مردم عادی که ۹۹/۹٪ مردم شاید هم بیشتر هستند؛ همگی مشمول حدیث می شوند. آیا این نتیجه گیری درست است؟! اگر درست باشد یعنی همه انواع و مراتب زنا که در این حدیث مد نظر است گناه است؟! ۲- «سُلَيْمَانُ ع إِنَّ الْعَالِبَ لِهَوَاهُ أَشَدُّ مِنَ الَّذِي يَفْتَحُ الْمَدِينَةَ وَحَدَهُ» خب چند نفر هستند که بتوانند یک شهر را به تنهایی فتح کنند؟! (تازه اگر این الف و لام المدینه را الف و لام جنس یا عهد بگیریم. اما اگر الف و لام استغراق باشد که می شود کل شهرها که اوضاع بازهم خرابتر می شود.) عملاً شاید از هر یک میلیون نفر یک نفر نیز نتواند. حال می گوید غلبه بر هوای نفس از فتح یک شهر به تنهایی نیز سخت تر است. آیا واقعاً اینطور است؟! در حالی که به نظر می رسد هر فردی در طول عمرش بارها بر هوای نفسش غلبه کرده باشد. ۳- «وَ قَالَ ع: مَا الْمُجَاهِدُ الشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَعْظَمِ أَجْرًا مِمَّنْ قَدَرَ فَعَفَّ لِكَادِ الْعَفِيفِ أَنْ يَكُونَ مَلَكًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ» این هم مانند موارد قبل عجیب است. باز هر فردی در طول عمرش بارها اتفاق افتاده که بتواند کاری کند؛ اما عفت بخرج داده و آن کار را نکرده. این یعنی فرد مورد نظر نزدیک ملائکه شده؟! یعنی ملائکه شدن اینقدر راحت است؟! آیا همین عفیف های عادی و عرفی اصطلاحی که خیلی ها عفیف هستند نیز مصداق این روایت هستند یا در این روایت منظور از عفیف چیز دیگری است؟! ۴- «عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ ع قَالَ: قَالَ لَهُ رَجُلٌ إِنِّي ضَعِيفُ الْعَمَلِ قَلِيلُ الصَّلَاةِ قَلِيلُ الصَّوْمِ وَ لَكِنْ أَرْجُو أَنْ لَا أَكُلَ إِلَّا حَلَالًا وَ لَا أَنْكَحَ إِلَّا حَلَالًا فَقَالَ وَ أَيُّ جِهَادٍ أَفْضَلُ مِنْ عِقَّةِ بَطْنٍ وَ فَرْجٍ.» این هم هکذا. ظاهراً خیلی ها هستند که هم عفت بطن دارند هم عفت فرج. یعنی همگی اینها دارند افضل الجهاد می کنند طبق این روایت؟! ۵- «عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ ع قَالَ: مَا مِنْ عِبَادَةٍ أَفْضَلَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ عِقَّةِ بَطْنٍ وَ فَرْجٍ» این هم مانند مورد قبل.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- ملاحظه فرمایید که روایت در ادامه می فرماید: زنا یا چشم ، نگاه کردن و

زنای دهان ، بوسیدن و زنای دست، لمس کردن است و می‌خواهند بفرمایند عموماً انسان‌ها به غیر از معصوم به نحوی گرفتار این امور شده‌اند. حدّ اقل در آن حد که یک نگاه از سر میل کرده باشند ۲- آیا جز این است که کنترل میل از جنگیدن با شمشیر سخت‌تر است؟ ۳- آن فرد در آن لحظه از آن جهت که عفت به خرج داده حتماً از ملائکه بالاتر است. ۴ و ۵- گویا شما برکات عفت بطن و فرج را کم گرفته‌اید، واقعاً بالاترین جهاد است که انسان با میل‌های خود مقابله کند. موفق باشید